

ת"פ 23550/04/14 - מדינת ישראל נגד סעיד ח'טיב, מוסטפא סעדי, כאמל חטיב, אדהם אבו דעוף

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 23550-04-14 מדינת ישראל נ' ח'טיב ואח'
בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. סעיד ח'טיב
2. מוסטפא סעדי
3. כאמל חטיב
4. אדהם אבו דעוף

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' אילנה פיקוס

ב"כ הנאשמים: עו"ד איברהים כנעאנה והנאשמים בעצמם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, על סמך הודייתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. מדובר בעבירות שלהלן: נאשם 1 - פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 + 335(א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); נאשמים 2, 3 ו- 4 - תקיפה בנסיבות מחירות, עבירה לפי סעיפים 379 + 382(א) + 29 לחוק (לנאשם 3: שתי עבירות); נאשמים 2 ו- 3 - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א) (1) ו- 29 לחוק (לנאשם 2: שתי עבירות); ובנוסף יוחסה לנאשם 2 עבירה של חבלה במזיד לרכב, עבירה לפי סעיף 413ה' לחוק.

2. בעובדות כתב האישום נאמר כי מהדי בדראן (להלן: "מהדי") הנו תושב כפר כאבול ואחיו של ד"ר מוחמד בדראן (להלן: "מוחמד") העובד כרופא במוקד הרפואי "אל בירוני" בכפר כאבול (להלן: "המרפאה"). סאמח בוקאעי (להלן: "סאמח") הנו אח מוסמך המועסק במרפאה ואילו מוופק בדראן (להלן: "מוופק") הנו דודם של מהדי ומוחמד.
3. ביום 29.3.2014 הגיע מהדי ברכבו ליער שבין כפר כאבול לכפר שעב והצטרף לשלושת חבריו שישבו עם הנאשמים 1 ו-2 ביער. בין מהדי לבין הנאשמים 1 ו-2 התפתח עימות, במהלכו שבר נאשם 1 בקבוק בירה ודקר את מהדי מספר פעמים באמצעות שבירי זכוכית בכתפיו. מהדי עזב את היער ונסע לביתו.
- בהמשך לאמור לעיל, הגיע מהדי למרפאה לקבלת טיפול רפואי. באותה עת שהו במרפאה מוחמד, סאמח ומוופק. מוחמד וסאמח הכניסו את מהדי לחדר הטיפולים במרפאה והחלו לטפל בפצעיו. כעבור מספר דקות הגיעו למרפאה בשני רכבים הנאשמים 2, 3 ו-4 יחד עם אנשים נוספים ונכנסו לחדר הקבלה שבמרפאה. נאשם 3 נכנס לחדר הטיפולים במרפאה וטען שהוא חברו של מהדי ולאחריו נכנס נאשם 2 והצביע על מהדי לנאשם 3. מוחמד וסאמח הזדהו כצוות רפואי וביקשו מנאשמים 2 ו-3 לצאת מחדר הטיפולים ולא להפריע לטיפול במהדי. בשלב זה ניסו שאר חברי החבורה שהתלוו לנאשמים הנ"ל להיכנס לתוך חדר הטיפולים. מוחמד וסאמח החלו להדוף את החבורה לאחור על מנת לסגור את דלת הכניסה לחדר הטיפולים. באותה עת תקף הנאשם 3 את סאמח במכת אגרופ על הראש.
4. מוחמד וסאמח הצליחו להדוף את החבורה מחדר הטיפולים לחדר הקבלה שם תקפו הנאשמים 2, 3 ו-4 ואדם נוסף את מוחמד בכך שהכו אותו באגרופים בפניו ובעורפו, ובעטו בו בחלקי גוף שונים. מוחמד הצליח להיחלץ מהנאשמים 2, 3 ו-4 ונכנס לחדר הטיפולים ונעל את הדלת.
5. בהמשך, הרים הנאשם 2 כד שהיה בחדר הקבלה ויחד עם נאשם 3 ואדם נוסף מהחבורה בעטו בדלת הכניסה לחדר הטיפולים. לאחר המתואר לעיל, יצאו הנאשמים 2, 3 ו-4 והחבורה מהמרפאה. ביציאה ניפץ הנאשם 2 במזיד באמצעות הכד את השמשה הקדמית של רכבו של מוחמד שחנה בסמוך למרפאה.
6. נאשמים 2, 3 ו-4 והחבורה החלו נוסעים מהמקום בזמן שמופק יצא מהמרפאה והחל לרדוף את רכביהם. לאחריו יצא מהדי מהמרפאה ורץ אחרי מוופק. נאשמים 2 ו-3 יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, יצאו ביחד מאחד הרכבים כשהם מחזיקים באלות. נאשם 2 היכה עם האלה שהחזיק בידו את מוופק בפניו וזה נפל על הקרקע. נאשם 3 ואדם נוסף המשיכו להכות את מוופק באמצעות אלה, אותה החזיק אחד מהם וגרמו לו חבלות חמורות. נאשם 2 עזב את מוופק שרוע על הקרקע כשנאשם 3 ואדם נוסף ממשיכים להכותו, רץ לעבר מהדי וחבל בידו השמאלית עם האלה וגרם לו חבלה חמורה.
7. כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרמו למהדי פצעי חתך בכתף. כתוצאה ממעשיהם של נאשמים 2 ו-3 ואדם נוסף נגרמו למוופק שבירים מרובים בפניו. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2 נגרם למהדי שבר בשורש כף

יד שמאל. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2 נגרם נזק לשמשה הקדמית של הרכב השייך למוחמד.

עד כאן עובדות כתב האישום.

8. בעקבות הרשעתם של הנאשמים, ובשים לב לנסיבות, לרבות עברם הנקי של הנאשמים 1-3 הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינם של כלל הנאשמים, בטרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

9. בתסקיר שירות המבחן המתייחס לנאשם 1 שהוגש ביום 5.5.2015 נאמר כי מדובר בגבר בן 47 נשוי ואב לשלושה ילדים המנהל חנות מכולת בכפר שעב ונטול כל הרשעות קודמות.

בהתייחסותו לנסיבות ביצוע העבירה, נטל הנאשם 1 אחריות על מעשיו והביע הבנה לסיכון הטמון בהתנהלותו. יחד עם זאת, תיאורו של הנאשם הנ"ל את הרקע לביצוע העבירה כמו גם את העבירה עצמה אופיינו בהפחתה מחומרת מעשיו וקושי להתחבר לתחושות העומדות בבסיס תגובתו האלימה. לדבריו, הוא חש כמי שמגן על אחיינו שבחוויתו היה עלול להיות מותקף על ידי המתלונן. יחד עם זאת הוא נבהל מתגובתו והשלכותיה וחש בושה ומבוכה רבה.

להערכת שירות המבחן, מעורבותו של הנאשם 1 במעשים בהם הורשע משקפת תגובה קיצונית לאירוע שבו חווה איום וחשש, תוך קושי לפעול מתוך שיקול דעת ובחינה מושכלת של אופי תגובתו. הנאשם 1 חווה את ההליך המשפטי כמרתיע באופן משמעותי ולכן ההערכה היא כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד אינה גבוהה.

נוכח האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 1 ענישה קונקרטיה ומוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות. ענישה זו לצד תקופת מעצרו, תציב עבור הנאשם 1 גבול ברור למשמעות והלשכות התנהגות עוברת חוק. כמו כן הומלץ להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה.

10. בתסקיר שהוגש לגבי נאשם 2 נאמר כי מדובר בצעיר בן 26 נטול הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירות בהן הורשע נאמר כי הוא מודה בהן באופן חלקי ומבטא עמדה אמביוולנטית כלפי מעשיו. מדבריו עולה כי הוא אמנם התנהל באופן תוקפני אך התנהלותו נבעה מהתנהגות פוגענית ותוקפנית מצד המתלוננים.

במהלך הקשר עם נאשם זה עלתה שאלת שימושו בחומרים פסיכואקטיביים והוא הוזמן לבדיקת שתן בשירות המבחן, אליה לא הגיע ועל כן הוזמן לבדיקה נוספת. בתסקיר משלים מיום 5.5.2015 שהוגש לגבי

נאשם 2 נאמר כי בבדיקת השתן שמסר נאשם זה נתגלו שרידי סם מסוג קנבוס. לאחר קבלת תוצאות הבדיקה ערכה קצינת המבחן מספר ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם 2 על מנת לברר עמו את העומד בבסיס תוצאות הבדיקה ולבחון אופציות טיפוליות אך לא נתקבל מענה מצד הנאשם. לאור תוצאות הבדיקה והעובדה כי הנאשם לא עמד בקשר עם שירות המבחן, לא הובאה המלצה טיפולית לגביו.

11. בתסקיר שהוגש בנוגע לנאשם 3 נאמר כי מדובר בגבר בן 28 נעדר הרשעות קודמות שסיים 12 שנות לימוד ומאז שמר על מסגרת תעסוקתית יציבה.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם 3 הודה באופן חלקי שכן לגרסתו הוא אמנם תקף את המתלוננים אולם התנהלותו נבעה מן ההתנהלות שלהם. לדבריו, הוא הגיע למרפאה על מנת לעמוד מקרוב על מצב בן משפחתו - הנאשם 2 - מבלי שהיתה לו כוונה פלילית, אך התנהלותם של המתלוננים והכאוס ששרר במרפאה הם שהובילו לאובדן שליטה מצדו. הנאשם 3 ביטא תחושות של חרטה על מעשיו והצליח לבחון אלטרנטיבות להתנהגותו. יחד עם זאת, התרשמה קצינת המבחן מנטייתו לצמצם את חומרת התנהגותו ולהשליך את האחריות על גורמים חיצוניים.

במהלך הקשר עם הנאשם 3 עלתה השאלה של שימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומדבריו עלה כי בעבר הוא השתמש בסם מסוג חשיש אם כי לטענתו כיום הוא נמנע באופן מוחלט משימוש בחומרים מסוג זה.

בתסקיר משלים שהוגש ביחס לנאשם 3 ביום 5.5.2015, לאחר שעבר בדיקת שתן, נאמר כי הבדיקה נמצאה נקיה משרידי סם. לאור מה שנאמר לגביו בתסקיר הקודם והתרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ביותר שיש בו כדי לסייע לו להציב לעצמו גבולות בעתיד, סבר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בעתיד. בסיכום התסקיר בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם 3 עונש במסגרת עבודות שירות, עונש מותנה ופיצוי לנפגע העבירה.

12. בתסקיר שירות המבחן שהוגש ביחס לנאשם 4 נאמר כי מדובר בגבר בן 29, נשוי ואב לילד בן שנתיים, אינו עובד מזה תשעה חודשים ומי שהתקשה לגלות יציבות תעסוקתית. מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2012 בעבירת סמים והרשעה נוספת משנת 2009 בעבירת אלימות.

בהתייחס לעבירה נשוא הדיון, הודה הנאשם 4 בביצועה אם כי תיאוריו אופיינו במינימליזציה ובעמדה קורבנית הרואה במתלוננים כאחראים להתנהגותו. נאמר כי הנאשם הביע חרטה מילולית על מעשיו, אשר מדרך ביטוייה נראה כי היא נעוצה במחירים אותם יאלץ לשלם בגין מעשיו ולא מתוך אמפתיה לתחושות המתלוננים. בהתייחס לשימוש בחומרים פסיכו אקטיביים מסר הנאשם 4 כי עד לפני שנה השתמש באופן מזדמן בסם מסוג חשיש וכי כיום הוא נמנע מכך. לנאשם הוצע הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אך הוא שלל נזקקות טיפולית ומסר כי אינו רואה עצמו כאדם המאופיין בדפוסי התנהגות תוקפניים. קצינת המבחן

העריכה כי אישיותו של נאשם 4 תקשה עליו בעיתוי הנוכחי להפיק תועלת מקשר טיפולי, אך התייחסות קונקרטייה מציבת גבולות יכולה להוות גורם הרתעתי מספיק. לפיכך, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל שכן נוכח מאפייני אישיותו של נאשם 4, קיים סיכון כי בין כותלי בית הסוהר יתחבר לדמויות עברייניות חזקות, בהן יראה דמויות לחיקוי והזדהות. על כן הומלץ על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

ראיות לעונש

13. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, בקשה המאשימה להציג לוח צילומים מזירת האירוע (מע/1), דיסק מצלמת האבטחה המתעד את תחילת האירוע (מת/2) ואסופת מסמכים רפואיים בעניינם של המתלוננים (מע/3).

ב"כ הנאשמים הגיש הסכם סולחה שנערך בין המתלוננים לנאשמים במסגרתו שולם פיצוי בסך 30,000 ₪ למתלוננים בגין הנזק שנגרם.

טענות המאשימה

14. בפתח טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לחומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמים, המחייבים התייחסות עונשית מחמירה. מדובר בנאשמים שתקפו ללא כל סיבה את מהדי והצוות הרפואי ששהה בחדר הטיפולים במרפאה, תוך שימוש בנשק קר. המאשימה ציינה כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות נשוא כתב האישום הם זכות האדם לגופו ושמירה על ביטחונם של אזרחים בפרט כשמדובר באנשי צוות רפואי המותקפים במהלך מילוי תפקידם. נוכח מידת המעורבות השונה של כל אחד מהנאשמים במעשי התקיפה, סבורה המאשימה כי יש לקבוע מתחמים שונים של ענישה לגבי כל אחד מהם בנפרד.

15. לגבי הנאשם 1 הפנתה המאשימה לכך שהלה בחר לבצע את העבירה ללא כל סיבה נראית לעין, השתמש בנשק קר וגרם למהדי חתך בכתפו. בנסיבות, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לגבי נאשם זה נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל.

16. ביחס לנאשמים 2 ו-3 טענה המאשימה כי חלוף הזמן ממועד האירוע המקדים למעשי האלימות במרפאה, מלמדים על תכנון מוקדם ובכל מקרה שומטים את הקרקע מתחת לטענה לגבי היות האירוע ספונטאני. עוד ציינה כי השימוש בחפצים כאלות מלמד על פוטנציאל נזק גדול אף מזה שנגרם בפועל. בנוסף, ביצוע העבירה במרפאה כלפי מי שנזקק לטיפול רפואי וכלפי מי שמבקש לטפל בו, מהווה נסיבה משמעותית לחומרה. אדם הזקוק לטיפול רפואי, במצבים כאלה, ראוי לחמלה. אנשי הצוות שביקשו לטפל בו וודאי שלא הרעו לאיש וזקוקים להגנה מיוחדת במילוי תפקידם. לפיכך, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בגין חלקו של הנאשם 2 במעשי התוקפנות נע בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל. לגבי נאשם 3 נטען כי

מתחם העונש נע בין 3 - 5 שנות מאסר בפועל. מקורה של האבחנה בכך שנאשם 3 הורשע בעבירה אחת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושתי תקיפות בצוותא בעוד הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

17. לגבי הנאשם 4 נטען כי הלה תקף יחד עם אחרים את מוחמד בכך שהכה בו באגרופים ובעט בו בחלקי גוף שונים. בתוך כך שבה והדגישה המאשימה כי ביצוע העבירה במרפאה מהווה נסיבה משמעותית לחומרה שכן אנשי הצוות הרפואי זקוקים להגנה מיוחדת במילוי תפקידם. בנסיבות עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לגבי הנאשם 4 נע בין 15 - 30 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני ההגנה לעונש

18. בטיעוניו לעונש ציין הסנגור כי מדובר באירוע מתגלגל שכלל שלושה שלבים. השלב הראשון בו היו מעורבים הנאשמים 1 ו- 2 שישבו ושתו אלכוהול, החל בעקבות ויכוח שפרץ בין הנאשם 1 לבין המתלונן. הנאשם 2 צחק על הויכוח, בעוד הנאשם 1 שהיה תחת השפעת אלכוהול, הכה את המתלונן באמצעות בקבוק. בשלב השני של האירוע הגיעו הנאשמים, למעט הנאשם 1, למרפאה בה שהה המתלונן. תחילה הם לא ידעו שהמתלונן נמצא במרפאה אך בהמשך פרץ ויכוח וקטטה במהלכה תקפו הנאשמים 2, 3 ו- 4 את הנוכחים במרפאה. לדברי ב"כ הנאשמים לא מדובר באירוע חריג - היו דחיפות, סטירות אולי אגרופ אך לא מעבר לכך. השלב השלישי החל לאחר שהנאשמים עזבו את המרפאה וכאשר המתלונן יחד עם אדם נוסף או יותר רדפו אחריהם כדי לתקוף אותם. לו היו מניחים לנאשמים לעזוב את המקום, היה האירוע מסתיים שם. העבירות החמורות של חבלה בנסיבות מחמירות המיוחסות לנאשמים 2 ו- 3 מתייחסות לשלב השלישי לאחר שהם יצאו מהמרפאה והותקפו בידי המתלוננים.

19. ב"כ הנאשמים ציין כי שולחיו הודו במיחוס להם מייד לאחר שהושג הסדר במסגרתו תוקן כתב האישום וכי הם מביעים חרטה עמוקה על מעשיהם. הודאתם של הנאשמים הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר ועומדת לזכותם בעת שבית המשפט בא לגזור את עונשם.

20. הסנגור בקש לאמץ את המלצות שירות המבחן כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירים שהוגשו ביחס לנאשמים. בתוך כך הפנה הסנגור לכך שמתחם הענישה לגביו טענה המאשימה מוגזם ואינו עומד בפרופורציה לעונשים המוטלים בעבירות דומות. נטען כי אף הפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה אינה תואמת את הנסיבות דכאן שכן היא מתייחסת לעבירות שנעשו אגב שימוש בסכינים.

21. ביחס לנאשם 2 נאמר כי לא ברור לנאשם זה כיצד יתכן שנמצאו שרידי סם בבדיקה שערך שכן הוא לא השתמש בסמים כלל ועיקר. הוא אמנם נטל תרופות שונות אך לא ברור כיצד נתקבלה התוצאה עליה הצביע שירות המבחן. בכל מקרה, עתר בא כוחו להפנותו לבדיקה חוזרת ולכל הפחות להפנותו לשירות המבחן על מנת לברר פשר תוצאות הבדיקות שנתקבלו.

22. בדברו האחרון, ביקש הנאשם 1 הזדמנות לחיות בשקט. הנאשמים 2, 3 ו-4 בקשו סליחה על האירוע תוך שציינו כי הם מבקשים להתחיל חיים חדשים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

23. ככלל מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם כך בית המשפט נדרש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תוך מתן הדעת לרשימה המפורטת בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין.

24. על תופעת האלימות הפושה בחרבה ועל הצורך להחמיר בעונשם של הנהגים בבריונות ובאלימות, עמד בית המשפט במספר רב של הזדמנויות. בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.07) נקבע כדלקמן:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

וכן, בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד נ' מדינת ישראל (7.6.05), נאמר:

"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

25. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשעו כלל הנאשמים בתיק זה עניינו הערך של שלמות גופו של אדם ובטחונו האישי. בצדק טען ב"כ המאשימה כי ראוי לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהנאשמים בשים לב לחלקו של כל אחד מהם באירועים נשוא כתב האישום.

הנאשם 1 היה מעורב רק בשלב הראשון של האירוע, זה שהתנהל ביער, בעקבות ויכוח שפרץ בינו לבין המתלונן מהדי. בעקבות אותו עימות מילולי שבר הנאשם 1 בקבוק בירה ודקר את המתלונן מספר פעמים באמצעות שבירי זכוכית בכתפיו. לא ברור הרקע למעשה האלימות שפרץ אך מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הכיר את המתלונן, אחרת לא היה הלה מצטרף אליו ואל חבריו. התנהגות אלימה מעין זו הפורצת בין אנשים בשל ויכוח או עימות מילולי חולף, מחייבת תגובה עונשית הולמת. הדעת אינה סובלת תגובה אלימה מעין זו, דקירות באמצעות שבירי זכוכית, כדרך ליישוב מחלוקות, היא אופיין אשר יהא. יחד עם זאת, יש ליתן את הדעת לעובדה שהדקירות הופנו לכתפיו של המתלונן ולא לעבר איברים חיוניים מסכני חיים וכי פצעיו התבטאו בחתכים שטופלו בחיטוי וסיכות.

נוכח זאת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לגבי הנאשם 1 נע בין 6 חודשים מאסר בפועל, שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

26. שונה המצב בנוגע לנאשמים 2 ו-3. אלה התפרצו למרפאה ותקפו את מהדי וכן את הצוות הרפואי שנכח במקום באלימות ובריונות. תחילה תקף הנאשם 3 את סאמח, המועסק כאח במרפאה, במכת אגרוף על ראשו שעה שסאמח ניסה יחד עם מוחמד, הרופא העובד במקום, להדוף את החבורה שהתפרצה לחדר הטיפולים. לאחר מכן, תקפו הנאשמים 2 ו-3 את מוחמד בכך שהיכו אותו באגרופים בפניו, בעורפו ובעטו בו בחלקי גוף שונים.

מעשיהם של הנאשמים 2 ו-3, בשלב זה של האירוע, הנם חמורים ומחייבים ענישה מחמירה. חומרה מיוחדת אני רואה בכך שנאשמים אלה נקטו אלימות ובריונות כלפי צוות רפואי ששקד על מלאכתו, על לא עוול בכפו. כל חטאם של מוחמד הרופא וסאמח האח התבטא בכך שהעניקו טיפול רפואי מבלי שהיתה להם כל מעורבות במחלוקת בין הצדדים היריבים. ההתפרצות לתוך המרפאה ובהמשך לחדר הטיפולים, הדחיפות והבעיטות ובהמשך גם האגרופים והמכות חמורים בעיניי עד מאוד. לא רק משום שהם מהווים התפרצות למקום פרטי תוך הפעלת אלימות ובריונות אלא בעיקר משום שאותה אלימות מופנית בין היתר כלפי צוות רפואי בעודו ממלא תפקידו.

הנאשמים 2 ו-3 לא עצרו כאן אלא המשיכו במעשי האלימות שעה שתקפו את מוופק ומהדי באמצעות אלות וגרמו להם נזקים חמורים. חלקו של הנאשם 2 גדול מעט מחלקו של הנאשם 3, שכן הנאשם 2 היכה באלה את מוופק בפניו והמשיך והסתער על מהדי וחבל בידו עם האלה. בנוסף, נאשם זה ניפץ את השמשה הקדמית של רכבו של מוחמד שחנה בסמוך למרפאה.

בנסיבות, אני סבור כי מחתם העונש ההולם לגבי הנאשם 2 נע בין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל ואילו לגבי הנאשם 3 נע המתחם בין 15 - 24 חודשי מאסר בפועל.

27. אשר לנאשם 4, חלקו באירוע התבטא בתקיפתו של רופא המרפאה, מוחמד, במהלך ההתפרעות שארעה

בחדר הקבלה שבמרפאה. על חומרת המעשים, בנסיבותיהם המיוחדות, כבר עמדתי לעיל. יחד עם זאת יש להביא בחשבון כי המעשים האלימים המיוחדים לנאשם 4 נעשו שלא תוך שימוש בנשק חם או קר אלא באמצעות אגרופים ובעיטות. בנסיבות, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לגבי נאשם זה נע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

28. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך המתחם אני מביא בחשבון את הודייתם בעבירות שיוחסו להם. הודאתם לא זו בלבד שהיא חוסכת בזמן שיפוטי יקר ואף חוסכת בצורך בהעדת המתלוננים אלא שהיא מבטאת גם נטילת אחריות מצדם על מעשיהם.

בנוסף הבאתי בחשבון את העובדה שאין לחובת הנאשמים 1, 2 ו- 3 כל הרשעות קודמות וזו הסתבכותם הראשונה בפלילים.

29. לא נעלמו מעיניי המלצות שירות המבחן ביחס לנאשמים 2 ו- 3 לגביהם הומלץ על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות. אין בידי לקבל המלצה זו משום שאינה הולמת את חומרת העבירות, על נסיבותיהן. נאמר לא אחת כי בית המשפט אינו מחויב להמלצת שירות המבחן המתמקד, מטבע הדברים, בטובתו של הנאשם ואין הוא מופקד על שיקולים אחרים שעיקרם טובת הכלל והאינטרס הציבורי. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3), 685 בקבעו כי:

"חוות דעת שירות המבחן מתמקדת בפן השיקומי הנוגע להם ואילו חובת בית המשפט לתת דעתו לשיקולים כוללים של ההליך הפלילי וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם".

30. בגזירת העונש הבאתי גם בחשבון את העובדה שבין הצדדים היריבים נערכה בינתיים סולחה והצדדים השכילו ליישב את המחלוקות ביניהם בהסכמה. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, ולאור הספק שהתעורר לגבי תשלום הפיצויים בסך 30,000 ₪, הציג הסנגור הסכם סולחה חדש הכולל אישור על קבלת פיצוי בסך 30,000 ₪.

31. על יסוד מקבץ האמור, יש בדעתי להשית על הנאשמים 1 ו- 4 מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, בכפוף להמלצת הממונה. בנוסף יגזרו על נאשמים אלה, בבוא העת, עונשים נלווים שעיקרם מאסרים מותנים ופיצויים למתלוננים.

32. אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 31.3.2014 ועד ליום 4.5.2015.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.
- ג. פיצוי למתלונן ד"ר מוחמד בדראן בסך 4,000 ₪, פיצוי למתלונן מופק בסך 7,000 ₪ ופיצוי למתלונן מהדי בסך 7,000 ₪.
33. אני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:
- א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 2.4.2014 ועד 14.5.2015.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.
- ג. פיצוי למתלונן סאמח בסך 3,000 ₪, פיצוי למתלונן מוחמד בסך 3,000 ₪ ופיצוי למתלונן מופק בסך 7,000 ₪.
34. הנאשמים 2 ו-3 יתייבבו לתחילת ריצוי עונשם ביום 14.6.2015 שעה 9:00 בבית המעצר קישון כשבדים תעודה מזהה.
- עד לתחילת ריצוי עונש המאסר, ימשיכו לחול על הנאשמים 2 ו-3 אותם תנאים מגבילים שחלו לגביהם עד היום.
35. אני דוחה את הדין בעניינם של הנאשמים 1 ו-4 ליום 7.9.15 שעה 09:00, שעד אז יגיש הממונה על עבודות שירות את חוות דעתו.

המזכירות תמציא החלטה זו לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לנאשמים 2 ו-3 לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ה, 03 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.

